

Tallinnassa 21.5.2026

Tervehdys!

Kevät on kauneimmillaan, ja sitten viime kirjeen on tapahtunut paljon. Maaliskuussa oli Tallinnassa lapsityöntekijöiden starttipäivä. Sitten teimme Triinin kanssa muutaman päivän konttorissa töitä flanellokuvia lajitellen. Vanha konsti on parempi kuin pussillinen uusia, ja flanelot ovat erittäin hyvä apuväline pyhäkoulutyössä. Olemme saaneet Suomesta lahjoituksena paljon käytöstä poistettuja flanelloja ja niiden taustoja. Suomalaiset pyhäkoulun ystävät lähettivät SLEYN kautta rahaa uusien flanellojen tilaamiseen. Noita kaikkia lajittelimme ja teimme niistä paketteja eri seurakunnille tai rovastikunnille. Triin on toimittanut paketteja seurakuntiin, toivottavasti niistä on paljon iloa. Kiitos kaikille lahjoittajille!

Pääsiäisen aika meni tiiviisti Lauritsalassa, siellä on pitkät perinteet Ylös Jerusalemiin -esityksellä. Viimeiset neljä vuotta olen ollut tapahtumasta vastaava työntekijä. Koen suurena etuoikeutena sen, että saan yhdessä toisten kanssa olla kertomassa kaiken muuttanutta ilosanomaa, ensimmäisen pääsiäisen tapahtumia. Ilo jatkui pääsiäisen jälkeisenä viikonloppunakin, kun Kansan Raamattuseuran nuoret ohjaajineen saapuivat Tallinnaan. Nuoret majoittuivat Mustamäen kirkossa ja palvelivat siellä perjantai-illan Taize -hartaudessa, lauantain lastentapahtumissa Mustamäellä ja Lasnamäellä, kansainvälisessä nuortenillassa ja lastenkirkossa Mustamäellä sekä Tallinnan rovastikunnan nuorten messussa Rootsi-Mihklin kirkossa. Oli todella hienoa nähdä nuorten into, ilo ja palo evankeliumille. Pantomiiimit, laulut, iltaiset musiikkipitoiset rukous- ja ylistyshetket ja kaikki muu tarvittava tehtiin taidolla ja sydämellä. Olen todella kiitollinen, että sain palvella yhdessä näiden nuorten kanssa!

Näytin nuorille Tallinnaa ja kerroin maan historiasta. Ryhmässä oli mukana taitavia muusikoita.

Olen saanut vierailia myös seurakunnissa: Marianpäivänä kävin Juvalla saarnaamassa ja osallistumassa kymppisynttäreille. Virostakin kerroin, ja kurkistimme jo pääsiäiseen. Huhtikuussa sain olla Sonkajärvellä rovastikunnan lähetyspäivässä miettimässä aihetta "lähetystyö lähellä" sekä Rantasalmen kirkossa saarnaamassa messussa, jossa vietettiin myös lähetysväen kiitospäivää. Suomalaisia lähetysten ystäviä tapasin myös toukokuun alussa Tallinnassa, jossa vieraili ELY ry:n väkeä kokonainen bussillinen. Saimme jakaa mietteitä yhteisestä työstä, ennen kuin retkeläiset jatkoivat matkaansa Pärnuun. Päivät olivat täynnä virkistäviä ja rohkaisevia kohtaamisia, kiitos niistä!

Vasemmalla kuva Sonkajärven lähetyspäivästä. Oikealla puhutteleva Rantasalmen kirkko.

Lähettil Kollegani Liisa Rossi järjesti kevään aikana nettikurssin "kuinka opettaa Raamattua?" ja pyysi minua pitämään yhden illan luennon juuri nuorille suunnatusta Raamatun tutkimisesta. Sekin oli mielenkiintoinen haaste, ja illan aikana tuli paljon hyvää keskustelua. Lapsityöntekijöiden nettiraamattupiiri kokoontui viime maanantaina viimeistä kertaa ennen kesälomaa. Markuksen evankeliumin saimme jo luettua, ja nyt olemme aloittaneet efesolaiskirjettä. Sovimme, että syksyllä jatkamme. Tällä viikolla pidimme myös nettirukousillan, johon sai lähettää rukousaiheita, jos ei itse päässyt paikalle.

Virossa pyhäkoulut päättyvät melko usein äitienpäiväviikonloppuna. Vielä viime lauantaina tapasimme kuitenkin Pärnun lapsityöntekijöiden kanssa, mietimme kulunutta kautta ja teimme suunnitelmia syksyksi. Pärnussa on syntynyt ajatus kutsua koululaisia adventin aikana kirkkoon tutustumaan joulun tapahtumiin, ja sovimme syksyille päivän, jolloin mietimme, miten sen voisi Pärnussa toteuttaa. Oli hyvä yhteinen iltapäivä, ja rukous ja Raamatun sana vahvistivat meitä.

Nyt on siis säännöllinen viikkotoiminta siirtymässä kesälomalle. Vain postipyhäkoulu jatkaa toimintaansa myös kesällä - kesäkuussa on uusien kirjeiden lähettämisen aika. Kesällä leireillään. Aika usein nämä kaksi työtäni limittyvät keskenään, ja kun kesäkuun alussa lähdän Lappeenrannan seurakuntien lasten lähetysleirille, puhumme siellä myös paljon Viron tilanteesta ja siellä tehtävästä lähetystyöstä. Nytkin minulla on leirille lähdessä puoli matkalaukullista virolaisia keksejä keksikakun tekemistä varten...

Pian leirin jälkeen onkin edessä Evankeliset kesäjuhlat Ikaalisissa 6.-7.6. Siellä saamme Samuel Reinaron, Viron Lähetyskeskuksen pääsihteerin kanssa kertoa Viron

lapsista ja nuorista seurakunnissa. 16.6. pääsen vielä Enonkoskelle kesäseuroihin ja Kerimäelle naisten saunailtaan, sekä 17.6. Savonlinnaan lähetystilaisuuteen.

Haluan vielä kertoa eräästä historiallisesta tapahtumasta, johon sain juuri osallistua. Joku ehkä muistaa sellaisen virolaisen kuoron kuin Oikumene. Oikumene syntyi vuonna 1976, syvällä neuvostoajalla, kuten virolaiset asian ilmaisevat. Silloinhan kristillinen lapsi- ja nuorisotyö oli ankarasti kiellettyä, ja seurakunnan toimintaa valvottiin. Kuorotoiminta oli kuitenkin sallittua. Niinpä eri kirkkokunnissa syntyi nuorten kuoroja. Kuoroharjoitukset alkoivat ja päättyivät rukoukseen, ja ensimmäinen tunti oli raamattuopetusta ja keskustelua. Sitten laulettiin toinen tunti. Oikumene oli luterilaisen kirkon nuorisotyön muoto Tallinnassa. Laulettiin ja soitettiin gospelia, nuorisomusiikkia, myöhemmin afrikkalaisia lauluja. Kuoro lauloi jumalanpalveluksissa ja seuroissa eri puolilla Viroa. Käytiin myös mm. Karjalassa ja Riikassa. Reissut ja kaikki yhdessä koettu yhdisti nuoria, ja syntyi vahvoja ystävyssuhteita. Kun matkustaminen vapautui, käytiin laulamassa Suomessa, Ruotsissa, Saksassa, Itävallassa ja Norjassa sekä Iso-Britanniassa. Oikumene oli monelle nuorelle tärkeä uskon löytämisen, kristittyinä kasvamisen ja aikuiseksi kasvamisen yhteisö. Viron itsenäisyyden palauttamisen jälkeen kuoron toiminta hiljalleen loppui, se oli 20 vuodessa täyttänyt tehtävänsä. Nyt, kun kuoron perustamisesta oli kulunut 50 vuotta, kuorolaiset halusivat järjestää kiitoshartauden. Se oli viime sunnuntaina Nõmmen kirkossa Tallinnassa, ja olen iloinen, että sain olla mukana. Katsellessani kuorolaisia mietin, että todella moni heistä on edelleenkin erittäin aktiivisesti kirkon toiminnassa mukana. On kirkkomuusikoita, pastoreita, kuorolaulajia ja tekniikan taitajia. Nuorena koetulla uskovien yhteydellä on todella suuri merkitys.

Rukousaiheiksi jätän kaikki kesän kristilliset lasten ja nuorten leirit. Rukoillaan myös niiden seurakuntien puolesta, joissa mietitään kuinka tavoittaa lapsia ja nuoria, miten luoda kontakti heihin, joiden elämänpiiriin kirkko ei millään tavalla kuulu. Toivon sinulle hyvää, kaunista ja siunattua kesää sekä rauhaa sydämeen. Tapaamisiin!

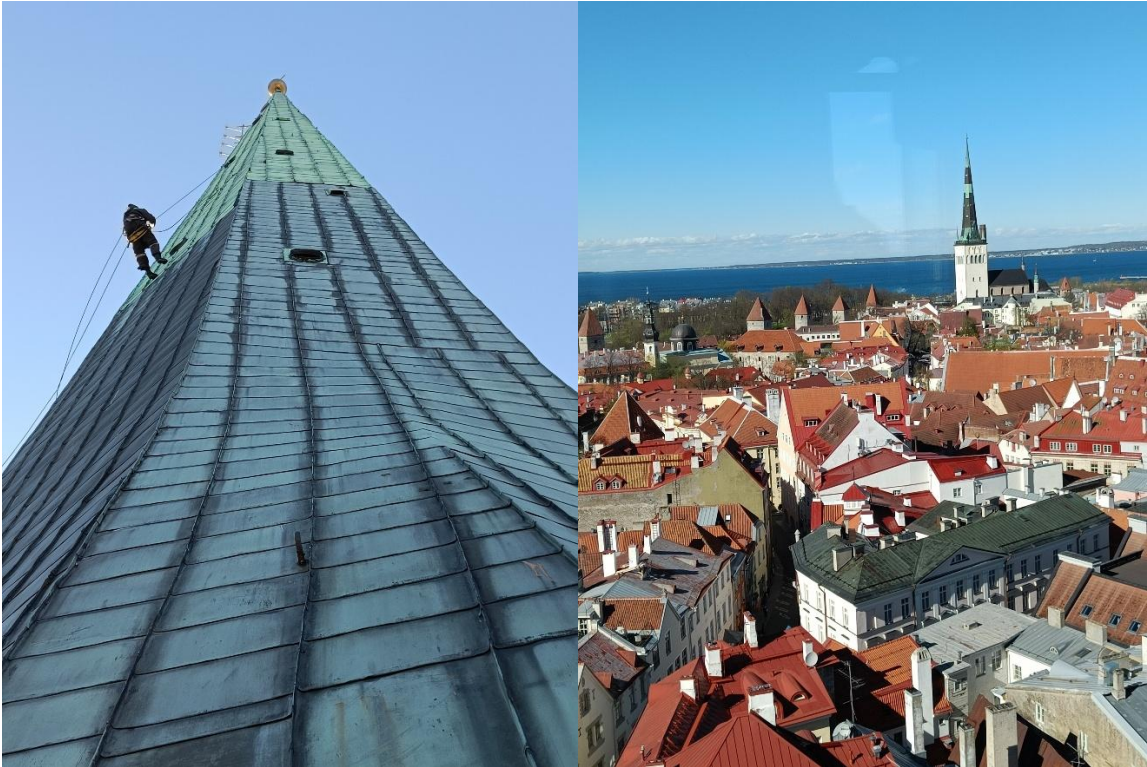
Sinusta kiittäen, *Titta*

Ollaan yhteyksissä! Minut tavoittaa parhaiten sähköpostista titta.hamalainen@eelk.ee sekä numeroista +358 50 3582041 ja +372 534 24277.

Liity työni kannattajaksi, esirukoilijaksi ja/tai tukijaksi. Tilinro on FI28 5114 0220 0343 69 (Evankelinen lähetysyhdistys ry) ja kannatusrenkaani viite on 2412421. Kiitos!

Oikumene Nõmmen kirkossa 50 v kiitoshartaudessa. Ajan kulumisen huomaa siitakin, että kukaan ei paheksunut kitaransoittoa kirkossa, kuten 70-luvulla saattoi vielä tapahtua.

Olevisten kirkko oli keskiajalla Viron ja ehkä koko Euroopan korkein rakennus. Muutaman salamaniskun jälkeenkin se kohoaa kaupunkikuvassa melko korkealle. Kun olimme tornitasanteella nuorten kanssa, kattoa juuri korjattiin. Enpä uskaltaisi kiivetä tuonne...

Kevät on kukkien aikaa, ja usein tulee kuvattua Luojan luomaa kauneutta. Koristeomenapuu Tallinnan Jaanin kirkon edessä oli kauneimmillaan. Pidän valtavasti myös hevoscastanjan kukista. Ehdin juuri nähdä osan puista jo kukkivan, ennen kuin palasin Suomeen.